

PUNCT DE VEDERE

al Comisiei Consultative a Corpului Profesional al Mediatorilor
din 11.10.2014

CĂTRE: **CONSILIUL DE MEDIERE**

REFERITOR LA: propunerea Ministerului Justiției de modificare a Legii nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator și a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, modificată și completată.

Punctul de vedere a fost întocmit în baza amendamentelor formulate de grupul de lucru din cadrul Comisiei Consultative a Corpului Profesional referitoare la propunerea înaintată Consiliului de Mediere de către Ministerul Justiției și a rezultatului dezbaterilor ce au avut loc în cadrul ședinței Comisiei din data de 11.10.2014, astfel cum a fost consemnat în Procesul - Verbal al ședinței, conform dispozițiilor art. 4 alin.1 lit.c și art. 11 alin.1 și a regulilor de procedură prevăzute de (ROF) Regulamentul de organizare și funcționare a CC.

Componenta Comisiei Consultative:

DI. Marin Pădeanu – Coordonator comisie

Reprezentanții unui număr de **33** de asociații profesionale ale mediatorilor înscrise în RNEODM-Secțiunea I, însumând un număr de **5347** de mediatori din totalul de **8296** de mediatori cu drept de exercitare a profesiei.

Comisia Consultativă a luat în dezbateri primul punct de pe ordinea de zi, anunțată prin Convocator, și anume:

"Continuarea demersurilor privind corelarea dispozițiilor Legii nr. 192/2006 cu Decizia nr. 266/07.05.2014 a Curții Constituționale și elaborarea proiectului de modificare și completare a Legii nr. 192/2006."

S-a prezentat detaliat punctul de vedere și observațiile grupului de lucru din cadrul Comisiei Consultative constituit în ședința din 13.09.2014, ca rezultat al activității acestuia în perioada 13.09.2014-09.10.2014, precum și concluziile ședinței grupului ce au fost consemnate în procesul-verbal din data de 10.10.2014.

În continuare, reprezentanții Consiliului de Mediere au prezentat stadiul discuțiilor la nivel instituțional precum și susținerea totală și necondiționată față de punctul de vedere ce va rezulta ca urmare a lucrărilor Comisiei Consultative.

Obiectul dezbaterilor s-a concentrat exclusiv pe validarea propunerilor și completarea punctelor de vedere emise de grupul de lucru și Consiliul de Mediere în raport de propunerea de corelare și modificare înaintată de Ministerul Justiției.

Concluziile dezbaterilor a fost supuse votului în cadrul Comisiei Consultative iar rezultatul a fost consemnat în tabelul comparativ atașat prezentului punct de vedere.

Coordonator Comisie,

Marin Pădeanu

TABEL COMPARATIV

Proiect de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006

TEXT LEGEA NR. 192/2006 (actual)	TEXT PROIECT MJ	TEXT PROIECT Comisia Consultativă a corpului profesional al mediatorilor (CCCPM)	MOTIVARE MJ	MOTIVARE In completare (CCCPM)
CAPITOLUL I Dispoziții generale	CAPITOLUL I Dispoziții generale	CAPITOLUL I Dispoziții generale	Nemodificat	
Art. 2 (1) Dacă legea nu prevede altfel, părțile, persoane fizice sau persoane juridice, sunt obligate să participe la ședința de informare privind avantajele medierii, inclusiv, dacă este cazul, după declanșarea unui proces în fața instanțelor competente, în vederea soluționării pe această cale a conflictelor în materie civilă, de familie, precum și în alte materii, în condițiile prevăzute de lege. (1¹) Dovada participării la ședința de informare privind avantajele medierii se face printr-un certificat de informare	Art. 2 (1) Dacă legea nu prevede altfel, părțile, persoane fizice sau persoane juridice, pot recurge oricând la mediere, inclusiv, dacă este cazul, după declanșarea unui proces în fața instanțelor competente, în vederea soluționării pe această cale a conflictelor în materie civilă, de familie, precum și în alte materii, în condițiile	Art. 2 (1) Dacă legea nu prevede altfel, părțile, persoane fizice sau persoane juridice, pot recurge oricând la mediere, inclusiv, dacă este cazul, după declanșarea unui proces în fața instanțelor competente, în vederea soluționării pe această cale a conflictelor în materie civilă, de familie, precum și în alte materii, în condițiile prevăzute de lege.	Prin Decizia Curții Constituționale nr. 266 din 7 mai 2014, publicată în M.Of. nr. 464/25 iunie 2014, au fost declarate neconstituționale prevederile art. 2 alin. (1) și (1²) din Legea nr. 192/2006, dar au fost menținute ca fiind constituționale dispozițiile art. 60¹ din Legea nr. 192/2006 și cele ale art. 200 C.proc.civ., fiind admisa critica privind caracterul obligatoriu al ședinței de informare privind avantajele medierii,	

eliberat de mediatorul care a realizat informarea. Dacă una dintre părți refuză în scris participarea la ședința de informare, nu răspunde invitației prevăzute la art. 43 alin. (1) ori nu se prezintă la data fixată pentru ședința de informare, se întocmește un proces-verbal, care se depune la dosarul instanței. (1²) Instanța va respinge cererea de chemare în judecată ca inadmisibilă în caz de neîndeplinire de către reclamant a obligației de a participa la ședința de informare privind medierea, anterior introducerii cererii de chemare în judecată, sau după declanșarea procesului până la termenul dat de instanță în acest scop, pentru litigiile în materiile prevăzute de art. 60¹ alin. (1) lit. a)-f). (1³) Efectuarea procedurii de informare asupra avantajelor medierii poate fi realizată de către judecător, procuror,	prevăzute de lege. <i>Se abroga</i> <i>Se abroga</i>	<i>Se abroga</i> <i>Se abroga</i> <i>Se abroga</i>	ca procedură prealabilă obligatorie sesizării instanței de judecată, sub sancțiunea respingerii ca inadmisibilă a cererii de chemare în judecată. În aceste condiții, este evident faptul că ședința de informare privind avantajele medierii nu mai poate să fie menținută cu aceeași valență juridică și însăși ideea de « ședință de informare » în fața mediatorului ar putea să fie abandonată, din moment ce aceasta nu are nicio relevanță juridică și nu sunt legate de această ședință niciun fel de consecințe juridice. Evident, mediatorul face informare cu privire la avantajele medierii, în exercitarea profesiei sale, ca și activitate firească, în mod « natural », în cadrul etapei de pre-mediere (anterioară încheierii contractului de mediere). Astfel, « informarea » făcută de mediator intră în	
--	---	---	---	--

consilier juridic, avocat, notar, caz în care aceasta se atestă în scris. (1⁴) Serviciile prestate conform dispozițiilor alin. (1) și (1¹) sunt gratuite, neputându-se percepe onorarii, taxe sau orice alte sume, indiferent de titlul cu care s-ar putea solicita. (2) Prevederile prezentei legi sunt aplicabile și conflictelor din domeniul protecției consumatorilor, în cazul în care consumatorul invocă existența unui prejudiciu ca urmare a achiziționării unor produse sau servicii defectuoase, a nerespectării clauzelor contractuale ori a garanțiilor acordate, a existenței unor clauze abuzive cuprinse în contractele încheiate între consumatori și agenții economici ori a încălcării altor drepturi prevăzute de legislația națională sau a Uniunii Europene în domeniul protecției consumatorilor.	<i>Se abroga</i> <i>Nemodificat</i>	<i>Se abroga</i> <i>Nemodificat</i>	sfera « procedurii prealabile încheierii contractului de mediere » reglementată de art. 43 și art. 44. Art. 45 lit. c) prevede că, sub sancțiunea nulității, contractul de mediere cuprinde și declarația părților că au fost informate cu privire la mediere, regulile și efectele acesteia, deci a mai reglementa în cuprinsul legii « informarea » de către mediator este neavenit. Oricum, pe toată durata procedurii medierii, ori de câte ori este cazul, mediatorul trebuie să furnizeze părților explicații și informații privind medierea (art. 29), aceasta fiind o obligație continuă. De aceea, considerăm că sesiunea de informare poate să fie eliminată total, urmând să se revină la dispozițiile legale	« Informarea » trebuie să revină nu mediatorului, ci altor autorități și instituții publice care, în exercitarea atribuțiilor ce le revin, odată ce constată existența unor dispute care pot fi soluționate pe
---	---	---	---	---

(3) Persoanele fizice sau persoanele juridice au dreptul de a-și soluționa disputele prin mediere atât în afara, cât și în cadrul procedurilor obligatorii de soluționare amiabilă a conflictelor prevăzute de lege. (4) Nu pot face obiectul medierii drepturile strict personale, cum sunt cele privitoare la statutul persoanei, precum și orice alte drepturi de care părțile, potrivit legii, nu pot dispune prin convenție sau prin orice alt mod admis de lege. (5) În orice convenție ce privește drepturi asupra cărora părțile pot dispune, acestea pot introduce o clauză de mediere, a cărei validitate este independentă de validitatea contractului din care face parte.	<i>Nemodificat</i> <i>Nemodificat</i> <i>Nemodificat</i>	<i>Nemodificat</i> <i>Nemodificat</i> <i>Nemodificat</i>	anterioare ale legii, prin eliminarea prevederilor alin. (1)¹⁻⁴. « Informarea » trebuie să revină nu mediatorului, ci altor autorități publice, respectiv profesioniști ai dreptului, ceea ce se reflectă deja în art. 6 al legii, care poate să fie completat în acest sens, prin preluarea conținutului art. 1³ în cuprinsul art. 6 cu precizarea că nu vorbim de « procedură de informare », nici de « sedință de informare », ci doar de informare.	cale amiabilă, să recomande părții/părților procedura medierii ca modalitate amiabilă de soluționare a disputelor identificate, așa cum se reflectă deja în art. 6 al legii, completat în acest sens și cu privire la instituțiile publice.
Art. 6 Organele judiciare și arbitrale, precum și alte autorități cu atribuții jurisdicționale informează părțile asupra posibilității și a avantajelor folosirii procedurii medierii și le îndrumă să recurgă la această cale pentru soluționarea conflictelor dintre ele.	Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins: Art. 6 (1) Organele judiciare și arbitrale, alte autorități cu atribuții jurisdicționale,	Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins: Art. 6 (1) Organele judiciare și arbitrale, alte autorități cu atribuții jurisdicționale, precum și orice alte	În primul rând, Art. 6 a fost completat instituind practic <i>obligația generală</i> a autorităților publice de a informa persoanele cu privire la avantajele medierii, fără a limita această obligație la sfera organelor judiciare, ori de	

	precum și orice alte autorități și instituții publice care, în exercitarea atribuțiilor ce le revin, constată existența unor dispute care pot fi soluționate pe care amiabilă, informează persoana sau, după caz, persoanele implicate în conflict asupra posibilității de a recurge la procedura medierii și a avantajelor folosirii procedurii medierii și leîndrumă să recurgă la această cale pentru soluționarea conflictelor dintre ele în materiile prevăzute de art. 60¹. (2) De asemenea, informarea asupra avantajelor medierii	autorități și instituții publice care, în exercitarea atribuțiilor ce le revin, constată existența unor dispute care pot fi soluționate pe cale amiabilă, informează persoana sau, după caz, persoanele implicate în conflict asupra posibilității de a recurge la procedura medierii și a avantajelor folosirii procedurii medierii și leîndrumă să recurgă la această cale pentru soluționarea conflictelor dintre ele.	câte ori există un conflict, fie judiciar, fie extrajudiciar. O asemenea obligație trebuie să existe din partea autorităților și instituțiilor publice, desigur, în cadrul atribuțiilor pe care ele le exercită, pentru că medierea este “facultativă” pentru părți, dar este o modalitate de soluționare a disputelor pe care statul și-a asumat obligația s-o promoveze. Deci, pentru autoritățile și instituțiile publice, informarea persoanelor interesate cu privire la avantajele medierii nu poate să fie facultativă. În al doilea rând, pentru profesiile liberale, informarea privind avantajele medierii trebuie, de asemenea, prevăzută, însă, ca fiind o facultate, ținând cont de circumstanțele cauzei și de normele de deontologie	În cazul organelor judiciare și arbitrale, a altor autorități cu atribuții jurisdicționale precum și instituțiilor publice, obligația generală de a informa persoanele cu privire la avantajele medierii se justifică prin prisma îndeplinirii atribuțiilor pe care fiecare dintre acestea le exercită și având în vedere că, statul și-a asumat obligația de a promova medierea ca fiind o procedură cu caracter facultativ. În ce privește celelalte profesii liberale, nu se
--	--	--	---	--

	se poate face de către avocat, consilier juridic, notar public, precum și orice altă persoană care exercită o profesie juridică și, la cererea persoanelor interesate, aceasta poate să fie atestată în scris.		a acestor categorii de profesioniști ai dreptului.	impune prevederea expresă, în legea care reglementează profesia de mediator, a posibilității acestora de a informa părțile implicate în litigii asupra avantajelor medierii. Toate aceste profesii, în virtutea respectării propriilor norme de etică și deontologie profesională, au obligația de a acționa în interesul propriilor clienți și implicit de a recomanda soluționarea amiabilă acolo unde există această posibilitate.
Art. 26 (1) Mediatorul are dreptul la plata unui onorariu stabilit prin negociere cu părțile, precum și la restituirea cheltuielilor ocazionate de mediere. (2) Onorariul trebuie să fie rezonabil și să țină cont de natura și de obiectul conflictului. (3) Pentru activitatea de informare și consiliere a părților cu privire la procedura medierii și avantajele acesteia, îndeplinită potrivit legii	Alin. (3) al art. 26 se abrogă.	Alin. (3) al art. 26 se abrogă.	Textul avea rațiune în condițiile în care era reglementată procedura prealabilă și obligatorie de informare cu privire la	

anterior încheierii contractului de mediere, mediatorul nu poate pretinde onorariu.			avantajele medierii.	
Art. 60¹ (1) În litigiile ce pot face, potrivit legii, obiect al medierii sau al altei forme alternative de soluționare a conflictelor, părțile și/sau partea interesată, după caz, sunt ținute să facă dovada că au participat la ședința de informare cu privire la avantajele medierii, în următoarele materii: a) În domeniul protecției consumatorilor, când consumatorul invocă existența unui prejudiciu ca urmare a achiziționării unui produs sau unui serviciu defectuos, a nerespectării clauzelor contractuale ori garanțiilor acordate, a existenței unor clauze abuzive cuprinse în contractele încheiate între consumatori și operatorii economici ori a încălcării altor drepturi prevăzute în legislația națională sau a Uniunii Europene în domeniul protecției consumatorilor; b) În materia dreptului familiei, în	Articolul 60¹ se modifică și va avea următorul cuprins: Art. 60¹ (1) În litigiile ce pot face, potrivit legii, obiect al medierii sau al altei forme alternative de soluționare a conflictelor, părțile și/sau partea interesată, pot să facă dovada, după caz, că au încercat soluționarea conflictului prin mediere, în următoarele materii: a) în domeniul protecției consumatorilor, când consumatorul invocă existența unui prejudiciu ca urmare a achiziționării unui produs sau unui serviciu defectuos, a	Articolul 60¹ se modifică și va avea următorul cuprins: Art. 60¹ (1) În litigiile ce pot face, potrivit legii, obiect al medierii sau al altei forme alternative de soluționare a conflictelor, părțile, vor face dovada, după caz, că au încercat soluționarea conflictului prin mediere, până la primul termen de judecată, în următoarele materii: a) în domeniul protecției consumatorilor, când consumatorul invocă existența unui prejudiciu ca urmare a achiziționării unui produs sau unui serviciu defectuos, a nerespectării clauzelor contractuale ori garanțiilor acordate, a	Curtea Constituțională nu a declarat neconstituțional acest text, însă, din motivarea Curții, se pare că ideea de informare a fost considerată de aceasta ca o « ipocrizie » a legiuitorului. Curtea nu respinge ideea că, anterior sesizării instanței, poate să fie prevăzută o procedură prealabilă, dar sub două condiții : 1. Neindeplinirea ei sa nu incalce liberul acces la justiție, fiind inacceptabilă sancțiunea respingerii ca inadmisibilă a cererii de chemare în judecată, în condițiile în care numai reclamantului îi incumbă o asemenea obligație; 2. Procedura prealabilă să aibă substanță, adică consistență, să presupună real o încercare a părților de soluționare amiabilă a disputei, iar nu o procedură formală doar	În raport cu principiul liberului acces la justiție, textul art. 60¹ alin. (1) se formulează mai clar, cu scopul de a oferi un instrument eficient pentru judecător care, în cadrul procedurii judiciare, așa cum este ea reglementată de Codul de procedură civilă, să poată îndruma ambele părți să apeleze la mediere pentru a încerca soluționarea litigiului pe cale amiabilă. În acest sens, se face și completarea art. 61 cu alte trei alineate, respectiv. Alin. (3), (4) și (5). De asemenea, s-a propus reformularea lit. e) privind litigiile de munca, într-o redactare mai acoperitoare, cu referire și la raporturile de serviciu, care presupun nu un contract de munca, ci un

situațiile prevăzute la art. 64; c) în domeniul litigiilor privind posesia, grănițuirea, strămutarea de hotare, precum și în orice alte litigii care privesc raporturile de vecinătate; d) în domeniul răspunderii profesionale în care poate fi angajată răspunderea profesională, respectiv cauzele de malpraxis, în măsura în care prin legi speciale nu este prevăzută o altă procedură; e) în litigiile de muncă izvorâte din încheierea, executarea și încetarea contractelor individuale de muncă; f) în litigiile civile a căror valoare este sub 50.000 lei, cu excepția litigiilor în care s-a pronunțat o hotărâre executorie de deschidere a procedurii de insolvență, a acțiunilor referitoare la registrul comerțului și a cazurilor în care părțile aleg să recurgă la procedura prevăzută la art. 1.013-1.024 sau la cea prevăzută la art. 1.025-1.032 din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare;	<i>nerespectării clauzelor contractuale ori garanțiilor acordate, a existenței unor clauze abuzive cuprinse în contractele încheiate între consumatori și operatorii economici ori a încălcării altor drepturi prevăzute în legislația națională sau a Uniunii Europene în domeniul protecției consumatorilor;</i> <i>b) în materia dreptului familiei, în situațiile prevăzute la art. 64;</i> <i>c) în domeniul litigiilor privind posesia, grănițuirea, strămutarea de hotare, precum și în orice alte litigii care privesc raporturile de vecinătate;</i> <i>d) în domeniul răspunderii profesionale în care poate fi angajată</i>	<i>existenței unor clauze abuzive cuprinse în contractele încheiate între consumatori și operatorii economici ori a încălcării altor drepturi prevăzute în legislația națională sau a Uniunii Europene în domeniul protecției consumatorilor;</i> <i>b) în materia dreptului familiei, în situațiile prevăzute la art. 64;</i> <i>c) în domeniul litigiilor privind posesia, grănițuirea, strămutarea de hotare, precum și în orice alte litigii care privesc raporturile de vecinătate;</i> <i>d) în domeniul răspunderii profesionale în care poate fi angajată răspunderea profesională, respectiv cauzele de malpraxis, în măsura în care prin legi speciale nu este prevăzută o altă procedură;</i> <i>e) in litigiile de</i>	« de informare ». În acest sens, este relevantă motivarea din decizia Curtii Constituționale (par. 24), din care rezultă că « încercarea efectivă de soluționare a conflictului prin mediere » nu este exclusă de Curte ca și procedură prealabilă, cu condiția să nu fie vorba de o procedură cu caracter formal și să nu se încalce accesul la justiție, printr-o sarcină și sancțiune « inoportune ». Mult timp Codul de procedură civilă a reglementat procedura concilierii prealabile în materia litigiilor comerciale, ca fiind obligatorie, fără a se considera că s-a încălcat accesul la justiție. Pentru a nu risca, în raport cu principiul liberului acces la justiție, viitoarea reglementare nu va institui o obligație pentru reclamant și nici vreo sancțiune pentru părți dacă nu recurg la	act de numire în funcție.
---	--	---	---	----------------------------------

	răspunderea profesională, respectiv cauzele de malpraxis, în măsura în care prin legi speciale nu este prevăzută o altă procedură; e) în litigiile de muncă izvorâte din încheierea, executarea și încetarea contractelor individuale de muncă; f) în litigiile civile a căror valoare este sub 50.000 lei, cu excepția litigiilor în care s-a pronunțat o hotărâre executorie de deschidere a procedurii de insolvență, a acțiunilor referitoare la registrul comerțului și a cazurilor în care părțile aleg să recurgă la procedura prevăzută la <u>art. 1.013</u>	munca precum si in cele izvorate din raporturile de serviciu; f) în litigiile civile a căror valoare este sub 50.000 lei, cu excepția litigiilor în care s-a pronunțat o hotărâre executorie de deschidere a procedurii de insolvență, a acțiunilor referitoare la registrul comerțului și a cazurilor în care părțile aleg să recurgă la procedura prevăzută la <u>art. 1.013</u> - 1.024 sau la cea prevăzută la <u>art. 1.025</u> - 1.032 din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare. g) în litigiile decurgând din raporturile de asigurare de răspundere civilă și de bunuri pentru pagubele cauzate prin accidente de circulație. h) în litigiile din contenciosul	mediere, prevăzându-se că ele « pot » să facă aceste demersuri de mediere și să le dovedească anterior sesizării instanței. Se completeaza cu lit. g), respectiv materia asigurarilor de răspundere civilă și de bunuri auto.	
--	---	---	---	--

	- 1.024 sau la cea prevăzută la <u>art. 1.025</u> - 1.032 din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare. g) în litigiile decurgând din raporturile de asigurare de răspundere civilă și de bunuri pentru pagubele cauzate prin accidente de circulație. (2) Participarea părților la încercarea de soluționare a conflictului prin mediere nu constituie o recunoaștere a dreptului ce ar face obiectul litigiului și nu întrerupe cursul prescripției extinctive. Prevederile art. 2.532 pct. 7 din	administrativ, asupra drepturilor și obligațiilor de care partile pot dispune. (2) În litigiile de contencios administrativ, încercarea de soluționare prin mediere este asimilată procedurii prealabile prevăzute de legea contenciosului administrativ. (3) Participarea părților la încercarea de soluționare a conflictului prin mediere nu constituie o recunoaștere a dreptului ce ar face obiectul litigiului și nu întrerupe cursul prescripției extinctive. Prevederile art. 2.532 pct. 7 din <u>Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată,</u>	Alin. (2) preia conținutul art. 60² adaptat, art. 2532 C.civ. stipulând expres faptul că, atunci când părțile recurg la o procedură prealabilă de împăcare, care poate sau trebuie folosită potrivit legii sau contractului, cursul prescripției extinctive este suspendat timp de 3 luni, de la declanșarea procedurii.	Se propune completarea Art. 60¹ (1) cu alin. (2) care nu face altceva decât să confere suport juridic practicii deja existente, în sensul că, ori de câte ori se va încerca soluționarea prin medierea disputelor în contenciosul administrativ, acestea să fie asimilate procedurii prealabile prevăzute de Legea 554/2004. Alin. (3) preia conținutul art. 60² adaptat, art. 2532 C.civ. stipulând expres faptul că, atunci când părțile recurg la o procedură prealabilă de împăcare, care poate sau trebuie folosită potrivit legii sau contractului, cursul prescripției extinctive este suspendat timp de 3 luni, de la declanșarea procedurii.
--	---	--	---	---

	Legea nr. <u>287/2009</u> privind <u>Codul civil</u>, republicată, cu modificările ulterioare, sunt aplicabile în mod corespunzător, termenul de 3 luni de suspendare fiind calculat de la data la care cel împotriva căruia curge termenul de prescripție extinctivă s-a prezentat mediatorului și a formulat cerere în vederea invitării de către mediator a celeilalte părți la mediere, în conformitate cu prevederile art. 43 alin. (1) din prezenta lege.	cu modificările ulterioare, sunt aplicabile în mod corespunzător, termenul de 3 luni de suspendare fiind calculat de la data la care cel împotriva căruia curge termenul de prescripție extinctivă s-a prezentat mediatorului și a formulat cerere în vederea invitării de către mediator a celeilalte părți la mediere, în conformitate cu prevederile art. 43 alin. (1) din prezenta lege.		
--	--	---	--	--

Art. 60² (1)Procedura de informare, incluzând și formalitățile pentru convocarea părților, nu poate depăși 15 zile calendaristice. Prevederile art. 2.532 pct. 7 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, sunt aplicabile în mod corespunzător. (2)Acceptarea participării sau participarea la ședința de informare nu constituie o recunoaștere a dreptului ce ar face obiectul litigiului și nu întrerupe cursul prescripției.	Se abrogă.	Se abrogă.	Nu mai este reglementată procedura prealabilă de informare. Alin. 2 a fost preluat la art. 60.	
Art. 61 (1) În cazul în care conflictul a fost dedus judecății, soluționarea acestuia prin mediere poate avea loc din inițiativa părților sau la propunerea oricăreia dintre acestea ori la recomandarea instanței, cu privire la drepturi	Articolul 61 se modifică și va avea următorul cuprins: Art. 61 (1) În cazul în care conflictul a fost dedus judecății, soluționarea acestuia prin mediere	Articolul 61 se modifică și va avea următorul cuprins: Art. 61 (1) În cazul în care conflictul a fost dedus judecății, soluționarea acestuia prin mediere	Pentru situațiile prevăzute la art. 60¹, dată fiind natura acestor cereri, se instituie o procedură specială,	

asupra carora partile pot dispune potrivit legii. Medierea poate avea ca obiect soluționarea în tot sau în parte a litigiului. Mediatorul nu poate solicita plata onorariului pentru informarea partilor. (2) La închiderea procedurii de mediere, mediatorul este obligat, în toate cazurile, să transmită instanței de judecată competente acordul de mediere și procesul-verbal de încheiere a medierii în original și în format electronic dacă părțile au ajuns la o înțelegere sau doar procesul-verbal de încheiere a medierii în situațiile prevăzute la art. 56 alin. (1) lit. b) și c).	poate avea loc oricând pe durata procesului, din inițiativa părților sau la propunerea oricăreia dintre acestea ori la recomandarea instanței. Medierea poate avea ca obiect soluționarea în tot sau în parte a litigiului. (2) În cazurile prevăzute la art. 60¹, dacă odată cu primirea cererii de chemare în judecată, reclamantul nu a depus dovada că s-a încercat soluționarea conflictului prin mediere, instanța, odată cu comunicarea cererii de chemare în judecată, va solicita atât reclamantului, cât și pârâtului să depună dovada că au încercat	poate avea loc oricând pe durata procesului, din inițiativa părților sau la propunerea oricăreia dintre acestea ori la recomandarea instanței. Medierea poate avea ca obiect soluționarea în tot sau în parte a litigiului. (2) În cazurile prevăzute la art. 60¹, dacă odată cu primirea cererii de chemare în judecată, reclamantul nu a depus dovada că s-a încercat soluționarea conflictului prin mediere, instanța, odată cu comunicarea cererii de chemare în judecată, va solicita în scris, atât reclamantului, cât și pârâtului să depună dovada că au încercat soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, dacă o astfel de încercare a avut loc, iar, în caz contrar, va	respectiv obligația judecătorului de a recomanda părților să încerce soluționarea prin mediere a litigiilor de acest tip, în timp ce pentru celelalte cazuri, judecătorul va putea recomanda medierea, în condițiile art. 227 C. proc. civ., « când consideră necesar, ținând seama de circumstanțele cauzei ». În acest sens, se face completarea art. 61 cu alte trei alineate, respectiv, alin. (3), (4) și (5) prin care, în cadrul procedurii judiciare, în special în etapa sa scrisă, și plinuindu-se pe aceasta, se conferă judecătorului instrumentul prin care acesta va putea îndruma părțile să încerce soluționarea litigiului prin mediere. Astfel, părțile vor putea face dovada oricând, până la
---	---	--	---

	soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, dacă o astfel de încercare a avut loc, iar, în caz contrar, va recomanda părților să încerce soluționarea amiabilă a litigiului. (3) Dacă, până la data la care judecătorul fixează prin rezoluție, potrivit art. 201 alin. (3) din Codul de procedură civilă, primul termen de judecată, niciuna din părți nu comunică instanței dovada prevăzută la alin. (2), instanța va solicita prezența personală a părților la primul termen de judecată, chiar dacă părțile sunt reprezentate, dispozițiile art. 227 fiind aplicabile în mod corespunzător.	trimite părțile să încerce soluționarea litigiului prin mediere. (3) Dacă, până la data la care judecătorul fixează prin rezoluție, potrivit art. 201 alin. (3) din Codul de procedură civilă, primul termen de judecată, niciuna din părți nu comunică instanței dovada prevăzută la alin. (2), <i>instanța va solicita prezența personală a părților la primul termen de judecată, chiar dacă părțile sunt reprezentate.</i> Citarea părților se face cu mențiunea prezentării personale în vederea încercării de soluționare litigiului prin mediere. (4) Dacă la primul termen de judecată părțile nu depun dovada că au încercat		primul termen de judecată, că au încercat soluționarea disputei prin mediere, în caz contrar urmând a da lămuriri instanței la primul termen de judecată. În timp ce procedura judiciară își urmează cursul său firesc, se dă eficiență recomandării instanței în ce privește recurgerea la mediere, cu șanse reale de soluționare a litigiilor înainte de primul termen de judecată.
--	--	--	--	--

	Citarea părților se face cu mențiunea prezentării personale în vederea încercării de soluționare pe cale amiabilă a litigiului.	soluționarea conflictului prin mediere, instanța solicită părților lămuriri privind motivele neprezentării la mediator. Dacă judecătorul constată că părțile, în mod nejustificat, nu au încercat soluționarea litigiului prin mediere, va acorda un termen de maxim 30 zile pentru prezentarea la mediator. (5) Refuzul nejustificat al partilor de a incerca solutionarea litigiului prin mediere, dispusa de judecator in conditiile art. 61 alin. 4, se sanctioneaza cu amenda în cuantumul prevazut de art. 187 alin.(1) pct.(1) Cod proc. Civ.		
Art. 62 (1) Pentru desfășurarea procedurii de mediere, judecarea cauzelor civile de către instanțele	La articolul 62, după alineatul (2), se introduce un nou alineat, alin. (2¹) cu	La articolul 62, după alineatul (2), se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și	Alineatul nou introdus preia conținutul alin. (2) al art. 63. Modificarea propusă a fost	Alineatul (2¹) nou introdus preia conținutul alin. (2) al art. 63. Modificarea propusă

judecătorești sau arbitrale va fi suspendată la cererea părților, în condițiile prevăzute de art. 242 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă*). (2) Cursul termenului perimării este suspendat pe durata desfășurării procedurii de mediere, dar nu mai mult de 3 luni de la data semnării contractului de mediere. (3) Cererea de repunere pe rol este scutită de taxa judiciară de timbru.	următorul cuprins: (2¹) <i>La închiderea procedurii de mediere, mediatorul este obligat, în toate cazurile, să transmită instanței de judecată competente prin intermediul partilor acordul de mediere și procesul-verbal de încheiere a medierii în original și în format electronic dacă părțile au ajuns la o înțelegere sau doar procesul-verbal de încheiere a medierii în situațiile prevăzute la art. 56 alin. (1) lit. b) și c).</i>	(2²) cu următorul cuprins: (2¹) La solicitarea instanței, părțile vor depune un exemplar al procesului verbal de închidere a procedurii de mediere. (2²) La solicitarea părților, mediatorul va elibera, suplimentar, un exemplar al acordului de mediere, redactat de acesta.	determinată de necesitatea asigurării unei coerențe în reglementare. Mediatorul are obligatia de a pastra confidentialitatea asupra tuturor informatiilor de care ia cunostinta in relatie cu partile, inclusiv referitor la identitate, obiect al disputei si intelegerea la care partile ajung, sub sanctiunea prevazuta de art.38 si 39 din Lege. Astfel, <u>obligatia mediatorului poate fi doar de a da partilor un exemplar din acordul de mediere si din procesul verbal,</u> punandu-le in vedere sa le depuna la instanta.	a fost determinată de necesitatea asigurării unei coerențe în reglementare și pentru a da finalitate procedurii prevăzute la art. 61, așa cum a fost el propus spre modificare. De asemenea, alin. (2²) vine cu o dispoziție care să permită mediatorului, pentru cazurile în care va redacta el acordul, să elibereze un exemplar suplimentar pentru instanță, în condițiile în care, potrivit art. 45 lit. h) din Lege nu prevede, în mod expres, această posibilitate.
ART. 227 din Codul de procedură civilă Prezența personală a părților în vederea soluționării amiabile a litigiului (1) În tot cursul procesului, judecătorul va încerca împăcarea părților, dându-le îndrumările necesare, potrivit legii. În acest	Art. 227 din Codul de procedură civilă se modifică și va avea următorul cuprins: Prezența personală a părților în vederea soluționării amiabile a litigiului (1) În tot cursul	Art. 227 din Codul de procedură civilă se modifică și va avea următorul cuprins: Prezența personală a părților în vederea soluționării amiabile a litigiului (1) În tot cursul procesului, judecătorul		

scop, el va solicita înfățișarea personală a părților, chiar dacă acestea sunt reprezentate. Dispozițiile art. 241 alin. (3) sunt aplicabile. (2) În litigiile care, potrivit legii, pot face obiectul procedurii de mediere, judecătorul poate invita părțile să participe la o ședință de informare cu privire la avantajele folosirii acestei proceduri. Când consideră necesar, ținând seama de circumstanțele cauzei, judecătorul va recomanda părților să recurgă la mediere, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, în orice fază a judecății. Medierea nu este obligatorie pentru părți. (3) În cazul în care judecătorul recomandă medierea, părțile se vor prezenta la mediator, în vederea informării lor cu privire la avantajele medierii. După informare, părțile decid dacă acceptă sau nu soluționarea litigiului prin mediere. Până la termenul fixat de instanță, care nu poate fi mai scurt de 15 zile, părțile depun procesul-verbal întocmit de mediator cu privire la	procesului, judecătorul va încerca împăcarea părților, dându-le îndrumările necesare, potrivit legii. În acest scop, el va solicita înfățișarea personală a părților, chiar dacă acestea sunt reprezentate. Dispozițiile art. 241 alin. (3) sunt aplicabile. (2) În litigiile care, potrivit legii, pot face obiectul procedurii de mediere, judecătorul, când consideră necesar, ținând seama de circumstanțele cauzei, va recomanda părților să recurgă la mediere, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, în orice fază a judecății. Medierea nu este obligatorie pentru părți. (3) Dacă părțile nu se prezintă personal la termenul stabilit de	va încerca împăcarea părților, dându-le îndrumările necesare, potrivit legii. În acest scop, el va solicita înfățișarea personală a părților, chiar dacă acestea sunt reprezentate. Dispozițiile art. 241 alin. (3) sunt aplicabile. (2) În litigiile care, potrivit legii, pot face obiectul procedurii de mediere, judecătorul, când consideră necesar, ținând seama de circumstanțele cauzei, va recomanda părților să recurgă la mediere, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, în orice fază a judecății, în condițiile Legii 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator. Medierea nu este obligatorie pentru părți. (3) Prevederile alin. (2) nu sunt aplicabile în		
--	--	--	--	--

rezultatul ședinței de informare. (4) Prevederile alin. (3) nu sunt aplicabile în cazul în care părțile au încercat soluționarea litigiului prin mediere anterior introducerii acțiunii. (5) Dacă, în condițiile alin. (1) sau (2), părțile se împacă, judecătorul va constata învoiala lor în cuprinsul hotărârii pe care o va da. Dispozițiile art. 440 sunt aplicabile. Art. 187 Încălcarea obligațiilor privind desfășurarea procesului. Sanțiuni (1) Dacă legea nu prevede altfel, instanța, potrivit dispozițiilor prezentului articol, va putea sancționa următoarele fapte săvârșite în legătură cu procesul, astfel: 1. cu amendă judiciară de la 100 lei la 1.000 lei: a) introducerea, cu rea-credință, a unor cereri principale, accesorii, adiționale sau incidentale, precum și pentru exercitarea unei căi de atac, vădit netemeinice;	instant în cazurile prevăzute la alin.(1) și (2) judecătorul poate trece la judecarea cauzei. (4) Prevederile alin. (2) nu sunt aplicabile în cazul în care părțile au încercat soluționarea litigiului prin mediere anterior introducerii acțiunii. (5) Dacă, în condițiile alin. (1) sau (2), părțile se împacă, judecătorul va constata învoiala lor în cuprinsul hotărârii pe care o va da. Dispozițiile art. 440 sunt aplicabile.	cazul în care părțile au încercat soluționarea litigiului prin mediere anterior introducerii acțiunii. (4) Dacă, în condițiile alin. (1) sau (2), părțile se împacă, judecătorul va constata învoiala lor în cuprinsul hotărârii pe care o va da. Dispozițiile art. 440 sunt aplicabile.		
---	---	--	--	--

b) formularea, cu rea-credință, a unei cereri de recuzare sau de strămutare; c) obținerea, cu rea-credință, a citării prin publicitate a oricărei părți; d) obținerea, cu rea-credință, de către reclamantul căruia i s-a respins cererea a unor măsuri asigurătorii prin care pârâtul a fost păgubit; e) contestarea, cu rea-credință, de către autorul ei a scrierii sau semnăturii unui înscris ori a autenticității unei înregistrări audio sau video; f) refuzul părții de a se prezenta la ședința de informare cu privire la avantajele medierii, în situațiile în care a acceptat, potrivit legii; 2. cu amendă judiciară de la 50 lei la 700 lei: a) neprezentarea martorului legal citat sau refuzul acestuia de a depune mărturie când este prezent în instanță, în afară de cazul în care acesta este minor; b) neaducerea, la termenul fixat de instanță, a martorului încuviințat, de către partea care, din motive imputabile, nu și-a îndeplinit această obligație;		Art. 187 pct. 1, lit. f) Se abrogă.		
---	--	---	--	--

c) neprezentarea avocatului, care nu și-a asigurat substituirea sa de către un alt avocat, a reprezentantului sau a celui care asistă partea ori nerespectarea de către aceștia a îndatoririlor stabilite de lege sau de către instanță, dacă în acest mod s-a cauzat amânarea judecării procesului; d) refuzul expertului de a primi lucrarea sau nedepunerea lucrării în mod nejustificat la termenul fixat ori refuzul de a da lămuririle cerute; e) neluarea de către conducătorul unității în cadrul căreia urmează a se efectua o expertiză a măsurilor necesare pentru efectuarea acesteia sau pentru efectuarea la timp a expertizei, precum și împiedicarea de către orice persoană a efectuării expertizei în condițiile legii; f) neprezentarea unui înscris sau a unui bun de către cel care îl deține, la termenul fixat în acest scop de instanță; g) refuzul sau omisiunea unei autorități ori a altei persoane de a comunica, din motive imputabile				
--	--	--	--	--

ei, la cererea instanței și la termenul fixat în acest scop, datele care rezultă din actele și evidențele ei; h) cauzarea amânării judecării sau executării silite de către cel însărcinat cu îndeplinirea actelor de procedură; i) împiedicarea în orice mod a exercitării, în legătură cu procesul, a atribuțiilor ce revin judecătorilor, experților desemnați de instanță în condițiile legii, agenților procedurali, precum și altor salariați ai instanței. (2) Amenda nu se va aplica persoanelor la care se referă alin. (1) pct. 2, dacă motive temeinice le-au împiedicat să aducă la îndeplinire obligațiile ce le revin.				
--	--	--	--	--